

1. An - dě - le Bo - ží, stráž - ce můj, rač vždy - cky být o - chrán - ce můj: mě vždy - cky ved' a

na - pra - vuj, ke vše - mu do - bré - mu, ke vše - mu do - bré - mu mě vzbu - zuj.

2. Ctnostem svatým mě vyučuj,
ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj,
tělo, svět, ďábla přemáhám,
/: na tvá vnuknutí :/ pozor dám.

3. A v tom svatém obcování
ať setrvám do skonání,
po smrti pak v nebi věčně
/: chválíme Boha :/ ustavičně.